

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4071/2023
27.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Марије Терзић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Пајчин, адвокат из ..., против туженог „ОТП Банка Србија“, а.д. Нови Сад, из Новог Сада, чији је пуномоћник Енике Вег, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 833/2023 од 03.03.2023. године, у седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 833/2023 од 03.03.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 833/2023 од 03.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 385/15 од 03.06.2021. године у ставу првом, другом, трећем и четвртом изреке, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 17.01.2014. године о отказу уговора о раду број .. од 03.06.2007. године, са свим анексима, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и призна јој сва права по основу рада од дана престанка радног односа до враћања на рад, као и за накнаду трошкова парничног поступка, а обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 270.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време на основу закљученог уговора о раду број .. од 03.06.2007. године, а касније и анекса уговора, те је радила на пословима благајника. Радни однос јој је престао на основу решења о отказу уговора о раду број .. од 17.01.2014. године, на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду, због повреде радне обавезе из члана 36. тачка 10. и 26. Колективног уговора код послодавца тачка 10. неблаговремено, несавесно и немарно извршавање послова и налога руководиоца и тачка 26 – непоштовање одлука правилника, процедура и упутстава послодавца и то Правилника о депозитима физичких лица од 28.01.2010. године, Процедуре - отварања, вођења и гашења текућих рачуна физичких лица од 23.08.2012. године, Упутства о отварању вођења и гашењу текућих жиро рачуна физичких лица од 07.05.2010. године, Процедуре – примопредаја новца и вредности у филијали од 11.04.2013. године и Упутства о поступању с новцем на благајни од 15.04.2013. године. У образложењу оспореног решења, као повреда радне обавезе су описани догађаји: да је дана 18.07.2013. године са рачуна клијента ББ без налога власника односно овлашћеног лица оверила налог за готовинску исплату клијенту ВВ, да је налог за исплату износа од 16.000,00 динара на име клијента ББ, потписана од стране „ВВ“ који је преузео новац у износу од 16.000,00 динара, да је дана 25.10.2013. године са рачуна клијента ГГ без налога власника рачуна, извршила готовинску исплату, да је налог за исплату износио 10.000,00 динара, на име клијента ГГ, потписан од стране ЖЖ који је преузео новац у износу од 10.000,00 динара, да је дана 08.11.2013. године са рачуна клијента ДД, без налога власника рачуна оверила налог за готовинску исплату својим печатом и потписом и на место потписа клијента ДД се потписала клијент ГГ и преузела новац у износу од 1.000,00 динара. Тужили је достављено писмено образложење о постојању разлога за отказ уговора о раду и на исто се писмено изјаснила негирајући одговорност, али суштински потврђујући да су се спорне исплате са рачуна три горе наведена клијента банке заиста и десиле и то грешком са њихових текућих рачуна пребацивала одређена новчана средстава на текући рачун других клијената банке који су та средства подigli. Тужила ове пропусте тумачи као уобичајене техничке грешке у раду и сматра да исти не представљају повреду радне обавезе које јој стављају на терет, те да је решење о отказу њеног уговора о раду незаконито. Из исказа саслушаних сведока ЂЂ тадашњег директора филијале у којој је радила тужила и исказа тадашњег суб регионалног директора ЕЕ, произлази другачији закључак о постојању радноправне одговорности тужиле у конкретном случају. Оба наведена сведока истичу да овакве радње тужиле приликом рада са клијентима представљају кршење низа процедура банке предвиђених за рад благајника са текућим рачунима и да је суштина повреде радне обавезе тужиле што се није у конкретним случајевима придржавања процедуре, да је морала да изврши идентификацију странака преко личне карте или друге исправе и да податке који произлазе из матичног броја, име, презиме, адреса, упореди са унетим подацима и на крају трансакције да упореди потпис актуелног клијента са картоном депонованих потписа, што је тужила пропустила да уради.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом материјалног права и општих аката туженог оценили да је побијано решење законито, да је тужила учињеним пропустима у раду починила повреду радне обавезе из члана 36. тачка 10. и тачка 26. Колективног уговора код послодавца и то тачка 10.

неблаговремено, несавесно и немарно извршавање послова и налога руководиоца и 26. непоштовање одлука правилника, процедура и упутстава послодавца и оваквим радом тужилца је могла нанети материјалну и репутациону штету свом послодавцу, те будући да тужилца није добила незаконити отказ да тужилца нема правни основ да од туженог тражи да је врати на рад и да јој призна сва права по основу рада од дана престанка радног односа до враћања на рад, па су нижестепени судови овај део тужбе одбили као неоснован применом одредбе члана 191. став 1. Закона о раду.

По налажењу Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Наиме, одредбом члана 179. тада важећег Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/05, 32/13), одређује у ставу 1. да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то поред осталог под тачком 2. ако учини повреду радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду, а тачком 3, одређује да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану општим актима послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 180. став 1. истог закона, одређено је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и став 3. тог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање пет дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења.

Чланом 175. став 1. истог закона, одређено је да се уговор о раду отказује решењем у писаном облику и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку.

Чланом 191. став 1. Закона о раду, прописано је да ако суд донесе одлуку којом је утврђено да је запосленом незаконито престао радни однос суд ће одлучити да се запослени врати на рад ако запослени то захтева.

У конкретном случају, несумњиво је утврђено да је тужилца својим пропустима дана 18.07.2013. године, 25.10.2013. године и дана 08.11.2013. године, починила повреду радне обавезе прописану Колективним уговором туженог из члана 36. тачка 10. – неблаговремено, несавесно и немарно извршавање послова и налога руководиоца и тачка 26 – непоштовање одлука, правилника, процедура и упутстава послодавца, па су правилно нижестепени судови поступали када су одбили као неоснован захтев тужилце за поништај као незаконитог решења туженог број .. од 17.01.2014. године, о отказу уговора о раду број .. од 03.06.2007. године, са свим анексима.

Имајући у виду да тужилца није добила незаконит отказ, то тужилца нема правни основ да од туженог тражи да је врати на рад и да јој призна сва права по основу рада од дана престанка радног односа до враћања на рад, па су стога правилно поступали нижестепени судови када су одбили као неоснован захтев тужилце којим је тражила да се обавезе тужени да је врати на рад, применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Неосновани су наводи истакнути у ревизији тужилце да су радње које су јој стављене на терет техничке грешке настале као последица „сору paste“ радњи, да исте не представљају радње које имају обележја повреде радне обавезе, да су се и други запослени служили истом методом, имајући у виду да је радње које су јој стављене на терет тужилца и признала да је извршила, а да према исказу сведока ЂЂ и ЕЕ, произлази да такве радње тужилце приликом рада са клијентима представљају кршење низа процедура банке предвиђених за рад благајника са текућим рачунима и да је суштина повреде радне обавезе тужилце што се није у конкретним случајевима придржавала прописане процедуре, па је иста одговорна за наведене пропусте.

Супротно наводима ревизије, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су закључили да је решење о отказу уговора о раду правилно и законито.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, па ти наводи нису посебно образложени.

Захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка су одбијени као неосновани, с обзиром да тужилца није успела у овом поступку, а дати одговор на ревизију није био нужан.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. и члана 165. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**